[2019] 4 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 199

ਨੰਦਲਾਲ

ਬਨਾਮ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ

(2019 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 510)

15 ਮਾਰਚ, 2019

[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860-ਧਾਰਾ 302/34 ਜਾਂ ਧਾਰਾ304 ਭਾਗ II-ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਪੀੜ੍ਹਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ-ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302/34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ

ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ ਧਾਰਾ300 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ -ਆਯੋਜਿਤਃ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਪਵਾਦ 4 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ "ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ" ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਝਟਕਾ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ -ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਅਪਵਾਦ 4 ਤੋਂ ਧਾਰਾ300 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ

ਹੋਲਡਃ 1. ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਪਵਾਦ 4 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 300 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਪੀਡਬਲਯੂ 1/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ 'ਡੀ' ਦਾ ਅਸਲ ਭਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਘਰ ਅਤੇ 'ਡੀ' ਦਾ ਘਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 'ਡੀ' ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਕੰਧ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਅਕਸਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, 'ਡੀ', ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਰਮਿਆਨ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-5, 'ਡੀ' ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ,

ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਪੀੜ੍ਹਤ 'ਡੀ' ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਪਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੀ ਖੱਬੀ ਕੰਘੀ 'ਤੇ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਸੱਟ ਮਾਰੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੋਟੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਾਪਰੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ 'ਡੀ' ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਕੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਘਰ, 'ਡੀ' ਦਾ ਅਗਲਾ ਘਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੇ ਖੱਬੇ ਕੱਪੜੇ ਉੱਤੇ ਗੁਪਤੀ ਦੀ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦਾ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 14][205-ਐੱ-.ਐੱਚ; 206-ਏ-ਸੀ]

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਅਪਵਾਦ 4 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ "ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ" ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੱਬੀ ਕੰਘੀ ਉੱਤੇ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਜੋ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਸਿਰੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੌਥੀ ਪੱਸਲੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਅਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੱਬੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦਾ ਵੈਸਕੂਲੇਚਰ ਫਟ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੁਪਤੀ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਜੋ ਫੇਫੜਿਆਂ

ਵਿੱਚ ਵੱਜ ਗਈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15][206-ਜੀ, ਐੱਚ; 207-ਏ, ਬੀ]

ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਭੂਯਾਨ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (2004) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 395-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰੈਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2017) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 796; ਪੱਪੂ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਐਮ.ਪੀ.(2006) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 391: [2006] 3 ਵਾਧੂ. ਐਸਸੀਆਰ 394; ਆਸਿਫ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 2019 (4) ਸਕੇਲ 7-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2017) 5 ਐਸਸੀਸੀ 796	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
(2004) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 395	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ	ਪੈਰਾ 13
[2006] 3 ਸਪਲਿ. ਐੱਸਸੀਆਰ 394	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 13
2019 (4) ਸਕੇਲ 7	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 15

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2019 ਦੇ 510.

ਬੰਬਈ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 26.08.2010 ਤੋਂ, ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2008 ਦੇ 293.

ਦਿਨੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਪਾਂਡੇ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਰਾਏ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਅਨੂਪ ਕੰਦਰੀ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰ. ਭਾਨੂਮਥੀ, ਜੇ. 1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ 2008 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 293 ਵਿੱਚ 26.08.2010 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 2 ਅਤੇ 3-ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੰਜੈ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਨੰਦਲਾਲ ਬਾਵਿਸਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਲੀਪ ਵਾਮਨ ਬਾਵਿਸਕਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ। ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਦਿਲੀਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਕੰਧ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਲੀਪ ਨੇ ਕੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅੱਧੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। 16.05.2006 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 04:00 ਵਜੇ, ਦਿਲੀਪ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੱਖੁਬਾਈ-ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ

ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਿਲੀਪ ਦੇ ਗਣੇਸ਼-ਪੀਡਬਲਯੂ-5-ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਗੋਪੀਚੰਦ ਵਾਮਨ ਬਾਵਿਸਕਰ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੋਪੀਚੰਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਲੱਖੀਚੰਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਸੀ, ਦਿਲੀਪ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲੱਖੀਚੰਦ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੱਖੀਚੰਦ ਉੱਤੇ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਉੱਤੇ ਹੋਏ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੰਜੇ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2 ਅਤੇ 3. ਇਸ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੱਲਮ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੋਪੀਚੰਦ, ਦਿਲੀਪ ਅਤੇ ਲੱਖੀਚੰਦ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਪੀਚੰਦ ਅਤੇ ਦਿਲੀਪ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਗਏ ਪਰ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਕਾਰਨ ਲੱਖੀਚੰਦ ਤੁਰਨ ਲਈ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੱਖੀਚੰਦ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਖੱਬੀ ਕੰਘੀ ਉੱਤੇ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਪਰਸ਼ੂਰਾਮ ਨੇ ਲੱਖੀਚੰਦ ਉੱਤੇ ਬੱਲਮ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਜੇ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਲੱਖੀਚੰਦ ਦੀ ਛਾਤੀ, ਖੱਬੀ ਕੰਘੀ 'ਤੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ।

ਗੋਪੀਚੰਦ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਆਪਣੀ ਭਰਜਾਈ ਸੱਖੁਬਾਈ-ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਲੱਖੀਚੰਦ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਅਡਾਵਾਡ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਚਾਰ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਸਮੇਤ ਸੋਲਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਗੁਪਤੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਸਿਰੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿੰਨ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੌਥੀ ਪੱਸਲੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਫਰੈਕਚਰ ਕਰਕੇ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ' ਤੇ ਬੱਲਮ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

6. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ

ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 04.09.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਰੈਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2017) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 796 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਗੋਪੀਚੰਦ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੱਖੀਚੰਦ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

9. ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਗੋਪੀਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਪਤੀ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ "ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ" ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਗੁਪਤੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੱਖੀਚੰਦ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਹੋਈ ਲੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪਰਾਧ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਤਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

10. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਦਿਨੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

11. ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?

12. ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈਃ-(i) ਇਹ ਕੰਮ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (ii) ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਉੱਤੇ; (iii) ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਚੁੱਕੇ ਬਿਨਾਂ; ਅਤੇ (iv) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

13. ਭਾਵੇਂ ਲੜਾਈ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਢੰਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸ੍ਰੀਧਰ ਭੂਯਾਨ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (2004) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 395 ਵਿੱਚ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ -

"7. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ, ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ 'ਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

8. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਪਵਾਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਪਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦਾ ਸਥਾਨ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ.....ਲੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।ਫਿਰ ਆਪਸੀ ਭੜਕਾਹਟ ਅਤੇ ਭੜਕਾਹਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਲੜਾਕੂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈਃ (ਏ) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ; (ਬੀ) ਅਚਾਨਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ; (ਸੀ) ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ; ਅਤੇ (ਡੀ) ਲੜਾਈ ਮਾਰੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਲੱਭੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ "ਲੜਾਈ" ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ

ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜ੍ਹੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੜ੍ਹਾਈ ਦੋ ਅਤੇ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜ੍ਹਾ ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਝਗੜ੍ਹਾ ਅਚਾਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ 4 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ "ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ"। ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪੱਪੂ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਐਮ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। (2006) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 391 ਅਤੇ ਸੁਰੈਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2017) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 796 ਜਿੱਥੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਅਧੀਨ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਗੋਪੀਚੰਦ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੱਖੀਚੰਦ ਅਤੇ ਦਿਲੀਪ ਦਾ ਅਸਲ ਭਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਘਰ ਅਤੇ ਦਿਲੀਪ ਦਾ ਘਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਲੀਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਕੰਧ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਅਕਸਰ ਝਗੜ੍ਹੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਹ ਹੈ

16.05.2006 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 04:00 ਵਜੇ, ਦਿਲੀਪ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਖੁਬਾਈ-ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਬਦਸਲੂਕੀ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗਣੇਸ਼-ਪੀਡਬਲਯੂ-5, ਦਿਲੀਪ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੋਪੀਚੰਦ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1।ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਲੱਖੀਚੰਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਿਲੀਪ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੱਖੀਚੰਦ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਗੋਪੀਚੰਦ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਪਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲੱਖੀਚੰਦ ਦੀ ਖੱਬੀ ਕੰਘੀ 'ਤੇ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਸੱਟ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸੋਟੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਾਪਰੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਿਲੀਪ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਕੰਧ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਘਰ, ਦਿਲੀਪ ਦਾ ਅਗਲਾ ਘਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੱਬੇ ਕੱਪੜੇ ਉੱਤੇ ਗੁਪਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕੋ ਘਟਨਾ ਦਾ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

15. ਸ੍ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 286-288, ਆਸਿਫ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿਤੀ 05.03.2019 ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਸ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ

ਫਿਰ ਮ੍ਰਿਤਕ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਖੀਚੰਦ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਗਲੇ ਘਰ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤੀ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰਨਾ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪਵਾਦ 4 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ "ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ" ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੱਬੀ ਕੱਖੀ ਉੱਤੇ ਗੁਪਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਜੋ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਸਿਰੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਚੌਥੀ ਪੱਸਲੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਅਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੱਬੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦਾ ਵੈਸਕੂਲੇਚਰ ਫਟ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੁਪਤੀ ਇੱਕ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਜੋ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਜ ਗਈ। ਗੋਪੀਚੰਦ-ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੋਟੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੱਖੀਚੰਦ ਨੂੰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੇਸ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 16. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ II ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate